

CAO News 2

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Ročník 2, číslo 2

Únor 2000

Na úvod
„DOPIS OD
ČLOVĚKA“

John
Menl ove
Edwards

Dospěl jsem do okamžiku, kdy mé tělo překypovalo energií, avšak má mysl byla nervózní a plná touhy. Přála si něco víc, něco skutečně hmatatelného. Vyhledávala stále s plnou intenzitou tvrdou realitu, jako by kolem nás nebyla...

Vy však hned vidíte, co dělám.

Lezu...

Petr Horák se stal držitelem nejhodnotnějšího výkonu roku 1999!

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Boje o Horám zdar!
- ✓ Vítězové v jednotlivých kategoriích v roce 1999
- ✓ Bráškové
- ✓ Bivak v Rájci
- ✓ Bouřka na horách
- ✓ Nadlouho konec – reportáž z Bořně
- ✓ Výročí
- ✓ Střípky
- ✓ Čeká nás *a další...*

Grimselfpass, Švýcarsko, leze Petr Horák

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
CAO Děčín

V lednu proběhla první schůzka CAO Děčín v roce 2000. Konala se na Škrabkách v restauraci Budvarka, protože v restauraci Za větrem měli dovolenou. Před vlastní schůzí se sešla redakční rada CAO News nad uzávěrkou pátého čísla.

Program schůze byl následující:

- § Nominace a vyhodnocení výkonů roku 1999
- § Členské příspěvky, známky, pojištění
- § Kalendář akcí
- § TEST č. 3
- § Různé

S výsledky vyhodnocení sportovních výkonů v roce 1999 se můžete seznámit na jiném místě. Jen připomenu, že v nejprestižnější kategorii zvítězil s převahou **Petr Horák**.

Jirka Kudrnáč vybral peníze na členské příspěvky a na pojištění. V týdnu byly potřebné formality vyřízeny a poslány na ČHS do Prahy. Před koncem ledna byly členské známky pro rok 2000 rozdány platícím členům, rovněž tak kartičky pojištěnců.

Dokončoval se kalendář akcí na letošní rok. Byl doplněn o chystané akce HO Varnsdorf, vytištěn a na další schůzi 2. února 2000 předán všem členům CAO. Akce na nejbližší dva měsíce jsou navíc v rubrice „**Čeká nás...**“ v každém čísle CAO News.

Po delší odmlce se psal pro poučení ale hlavně pro pobavení TEST č.3. Všichni si vedli jako vždy znamenitě a většinu velice záladných otázek zodpověděli správně.

Jako noví členové CAO Děčín se přihlásili Jana a Jaromír Pospíšilovi a dorostenec Jan Bodlák. V osobě Jaromíra Pospíšila získává oddíl nejen výborného horolezce (hlavně ve vysokých horách) ale i výraznou podporu do běžeckých a orientačních závodů. To samé platí i o jeho ženě Janě v kategorii žen!

Menším překvapením bylo, že po schůzi se všichni celkem rychle rozešli – odpadla tentokrát neformální zábava nad žejdlíky zlatavého moku. Že by každý již dnes spřádal plány na nejlepší výkon roku 2000?

Petr Horák držitelem nejhodnotnějšího výkonu roku 1999!

Vyhodnocení výkonů CAO Děčín v roce 1999.

Jiří Chára
CAO Děčín

Jak již bylo řečeno, dne 5. ledna 2000 proběhla novoroční schůze CAO Děčín.

Kromě jiného bylo provedeno **vyhodnocení dosažených výkonů v roce 1999** v lezení, cyklistice a v dalších činnostech. Zde je přehled vítězných výkonů.

V jednotlivých kategoriích získali ocenění:

Nejvyšší dosažený bod: Petr Štěpán za 4164 m., Breithorn, Švýcarsko, léto 1999.

Alpský výstup: Štěpán – J.Horák a Chára – Uher za Südost Kante VI A2, Roter Turm, Lienzské Dolomity.

Nejtěžší výstup písek: Jan Horák za přezení cesty Bílá nemoc Xa, TR, Strážce mýtiny, Labák. (Kromě této cesty dosáhl na písku vícekrát stupeň IXb.)

Nejtěžší výstup nepískovcové skály: Jan Horák za cestu Teplická VIII- UIAA, RP, Bořeň. (Kromě této cesty dosáhl několik dalších VIII- ve Frankenjuře.)

Nejtěžší sólový výstup: Jiří Chára za cestu Veselice VIIa, Komorník, Ostrov (Kromě této cesty přešel sólo Pravou údolní VI na Kořenáč nebo Starou cestu V na Palcát, obě v Ostrově.)

Nejvíce výstupů: Jiří Chára za přezení 433 cest.

MTB: Jiří Chára za ujetí 3.424 km.

Bejkárna roku: Petr Horák za sestup do 1021 m hluboké jeskyně Bleikogelhöhle v Rakousku, v pohoří Dachstein.

Mr. Bean oddílu: Jan Palivec za památný výstup na Špičák v Ostrově.

Nejhodnotnější výkon roku 1999: Petr Horák za sestup na dno 1021 m hluboké jeskyně.

Loňský rok přinesl některá překvapení. Celkem bylo nominováno více jak 40 výkonů ve všech kategoriích. Někteří předložili své výsledky do všech kategorií, někteří jen jeden nebo dva výkony. Petr Horák předložil „pouze“ svůj sestup do 1021 m hluboké jeskyně do kategorie Bejkárna roku. Kategorii s přehledem vyhrál a nakonec zvítězil i v nejprestižnější kategorii Nejhodnotnější výkon roku a to téměř všemi hlasy!

Stejně jasně zvítězil Jan Horák v obou kategoriích Nejtěžší výstup roku, rozdělené na pískovcové a nepískovcové skály. Na písku se blýsknul desítkou! *(Z pléna se hned ozvali někteří jedinci, že prý dali v Tisé dokonce několik dvanáctek za den, ale pro jejich výkon nebyla vypsána odpovídající kategorie. Možná námět pro příští rok?)*

Z několika zájezdů do Alp nejvíce vytěžil Petr Štěpán. Vyhrál kategorii nejvyšší dosažený bod výstupem na Breithorn. Moc jsme se do výšek vloni nesápali.

V kategorii Alpský výstup se o první místo podělily hned dvě dvojky: Petr Štěpán – Jan Horák a Jiří Chára – Jaroslav Uher. Obě za výstup JV hranou na Roter Turm v Rakousku. Cesta to byla těžká ale opět žádný extrém.

Nejtěžší sólo vyhrál Jiří Chára za Veselici VIIa na Komorníka i když asi hodnotnější sólo byla Pravá údolní na Kořenáč nebo Stará cesta na Palcát, vše v Ostrově. (Zdatný a obávaný sólolezec Petr Horák letos nepředložil žádný výstup, přestože jich kolem stovky zdolal...)

Nejvíce kilometrů na MTB naježdil Jiří Chára ale i ostatní lezci strčili „cyklisty“ s převahou do kapsy.

Mr. Beanem oddílu se dle očekávání stal Jan Josef Palivec i když byl nominován pouze dvěma kousky. Zvítězil jeho památný výstup na Špičák v Ostrově – když dolezl ke kruhu, nečekaně se tam odvázal od lana a zmizel v díře. Chvilí koukaly jen jeho

nohy, pak jenom jedna a nakonec se prosoukal dírou na druhou stranu věže, kde sestoupil. (Kromě veselých kousků ale Josef přešel například cestu Muca 5c ve Vipavské Bele ve Slovinsku.)

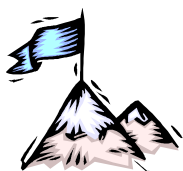
Očekává se, že v letošním roce jsou lezecké kategorie již rezervovány pro Pavla Pavouka Černého. Kdo bude chtít uspět, bude muset podnikat v horách, tvrdě na kole anebo se pokusit sesadit Josefa. Ale nepředbíhejme.

Vítězům jednotlivých kategorií gratulujeme!

Boje o „Horám zdar 2000!“

Zákulisí pokračujících bojů o Horám zdar!

Jiří Chára
CAO Děčín

Leden toho lezcům příliš nedovolil. Přesto se za první měsíc roku 2000 objevilo Horám zdar! již na většině nejvýznamnějších vrcholů. Oddíl CAO byl pro tuto příležitost vybaven předtíštěnými samolepkami. Po Jeptišce následoval v Labáku Vojtěch, Strážce, Růžová věž, Labská věž, Trůn, ve Hřensku Velký Pravčický kužel, Pevnost, Lovecká trubka, Homole, v Ostrově Kořenáč, Palcát, Káča a mnoho dalších méně významných věží v každé oblasti. Téměř hotová je např. Bělá. Neaktivnější je, jak jinak, Pavouk ale v knihách se objevují jména lezců ze všech oddílů – nejvíce Děčín, HO Bělá a tradičně lezci z Německa (v Labáku a okolí se tuží např. Jörg Nescheida).

Hedwighöhe noch einmal

Několik zajímavostí o jeskyni Bleikogelhöhle.

Jiří Chára – Petr Horák
CAO Děčín

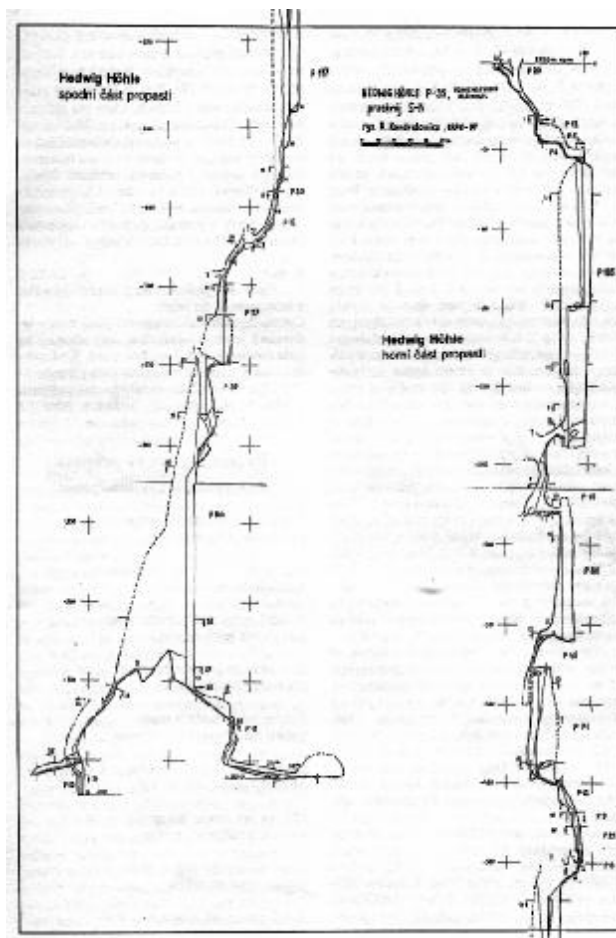
Každý sestup do jeskyně hlubší jak 1000 metrů představuje výjimečný výkon srovnatelný s výstupem na jejich protipól – osmitisícovku.

Nejhlubší jeskyně světa Réseau Jean-Bernard ve Francii je hluboká 1.602 metrů.

Hedwiga neboli Bleikogelhöhle, jak zní po dohodě s rakouskými speleology její oficiální název, je specifická

převážně svojí vertikálností, poněvadž horizontální rozdíl mezi vchodem a prozatímním dnem je asi 70 m! Prozatímním proto, že v polovině studny P 140 nedaleko dna je průvanové okno, které by mohlo změnit její hloubku až na reálnou kótu -1200 m.

Jeskyni objevil v létě 1996 polský tým Speleo Bobry Zagan nedaleko chaty Laufenerhütte v oblasti Tenengebirge v Rakousku.

Hedwig Höhle - řez jeskyní

Bráškové

Pavel a Zdeněk Weingartlovi
Petr Štěpán
CAO Děčín

Jdu lézt na Bělskou jehlu. Kráčím v pohodě, tu z okna jednoho domku vyšlehl plamen, jako z akčního filmu. Po chvilce vykouknou ze začouzeného okna dvě hlavy. První ročník chemické průmyslovky Zdeněk Weingartl a jeho všudypřítomný brácha Pavel, devátá třída. Uctivě pozdravili – „Dobrý den, kam jdete?“ „Lézt.“ „Můžeme s Vámi? Pojdte nahoru.“

Nahore v obýváku v jednom koutě chemická laboratoř, kde Zdeněk připravoval výbušné směsi (asi domácí úkol). V prostředku místnosti stála pyšně Jawa 250, které mechanik Pavel zrovna půlil motor. Máma z nich byla na palici.

Hbitě zabalili vercajk, co říkám vercajk, jakousi mošnu a kecky. Oni totiž nic neměli. Co ale měli, byla neutuchající energie, všudybylství a všestrannost.

Neustále se hašteřili. Měli geniálně vymyšlený vánoční dárky. Pavel dal stovku Zdeňkovi, Zdeněk dal stovku Pavlovi.

Zdeněk Weingartl v Labáku

Psal se rok sedmdesát. Kluci začali lézt v Bělé. Tam také začali dělat první prvovýstupy - Katova varianta VII na Kata, Ebenová hrana VIIa na Faraóna, Západní cesta VIIa na Hubeného strážce, Status quo VIIIb na strážce Bělé.

Lezli převážně spolu. Při slanění z Vojtěcha přes starou cestu, jim spadlo lano, a tak tam seděli na balkoně. Mezi dohady,

kdo je větší vůl, volali o pomoc. Zachránili je Němci.

Začalo se lézt v bačkorách, podlepovali se kopačky. Doma se šili sedáky z autopoprůhů. Začala se používat slaňovací osma vypilovaná z duralu nebo svařená z drátu. Železné karabiny se postupně vyměnily za duralové zn. Ruppberg 2500 kp Zella Mehlis DDR. Pro tento zážrak jsme jezdili do Drážďan. Třiceti metrová fronta, devět východních marek, tři kusy na osobu.

Pavel Weingartl

Zdeněk s Pavlem začali přelézat významné cesty doma i v Sasku, převážně VIIc.

V sedmdesátých letech klasifikace osm a výše u nás ještě nebyla. První cestu v Sasku, Superlative na Gross Wehlturm IXc sasské pískovcové stupnice, VIII dle UIAA, vylezl Bernd Arnold v květnu roku sedmdesát sedm. O rok později začali kluci dělat prvovýstupy v Labáku např. Kouzelníkovi naroze-

niny IXa na Skříň, Valčík na rozloučenou VIIIb na Jižní Tyršovou věž a Píseň severu VIIIa na Strážce mýtiny. V letech sedmdesát devět až osmdesát tři, udělali v Labském údolí na osmdesát prvovýstupů klasifikace osm a výš.

Dbali přísně na čistotu lezení, s kruhama to také nepřeháněli, což je jim někdy vytýkáno, měli svůj vyhraněný styl.

Weingártlovci nastartovali další etapu dynamického vývoje lezení v Labáku. Například v roce osmdesát

jedna, začali kutit v údolní stěně Labské pany. Udělali tam dva prvovýstupy - Dotek lásky IXc a za rok Dámský gambit IXb (oba hrají dobře šachy).

V roce 1989 Pítrš Laštovička a Pavel Černý Dynamická deflorace Xa. V devadesátém pátém, dvě cesty Slavík - Slanina IXc, IXb. V srpnu roku 1999 přichází Rosťa Štefánek s prvovýstupem - **Pěkná ústa, oči zelené Xlc!**

Zdeněk Weingartl

Mimochodem, tento název cesty ve mně vyvolává zvláštní pocit, jakési tušení o tom, co se bude dít ve skalních stěnách.

Po Zabilkovi nastoupila parta lezců, mezi nimi také Jirka Šlégl (zahynul v severní stěně Eigru), Fery Ampér Záběhlík (přemohl ho alkohol) a samozřejmě skalní fréza Karel Bělina, bytem bivak pod Duhovou (Bělináč). Vzál Labák z gruntu, udělal kolem dvěstěpadesáti prvovýstupů.

Po Weingártlech nastoupila další generace lezců. Jsou to lezci současnosti, o kterých se možná za dvacet let bude psát, jako o starých pískařích z konce dvacátého století. Kdo ví?

BIVAK V RÁJCI

Aneb reportáž z jedné zimní miniexpedice.

Jan Horák

CAO Děčín

Už dlouho jsem plánoval nějaký bivak. Pořád k tomu nebyla ta správná příležitost. Vždycky se našlo něco lepšího.

Na 15.1. jsme byli domluveni na lezení v Ostrově. Napadlo mě, že by se toho dalo využít - vezmu si věci na bivak, nechám se odvézt do Rájce, tam přespím, přes den vylezu na nějaký věže a půjdu domů.

Jak jsem si to naplánoval, tak se skoro taky stalo. Z Ostrova vyjíždíme okolo 15 hodiny. Pavouk mě odváží až k hospodě v Rájci. Sokol ze silnice vypadá dobře, ale Pavouka už nezlákám. Je ještě dost brzo na to abych šel připravovat spaní. Chci spát přímo na polici v údolní stěně pod Sokolem.

Přemyslím kam půjdu. Nakonec jdu k Jehličce a k Hrotu. Tyto věže jsou sice vlevo od cesty, ale jsou blízko, a tak si nezajdu. Jsem hned u nich. Obhlížím co polezu. Na Hrot to asi nepůjde. Údolní kout je celý zasněžený. Stará cesta na Jehličku je zase úplně namrzlá, a tak to vzdávám.

Balím a jdu do Rájeckého údolí. Pospíchám okolo Blíženců a Mravenčí věže k věži Mechové. Nalézám do zasněženého komína. Jde to dobře. Občas leží nějaký

sníh na stupech, ale v pohorkách se to dá ustát. Asi 3 metry pod vrcholem začíná být na stěně, na které mám nohy, glazura ledu. Horko těžko se otáčím a lezu dál. Dolézám tak, že levou nohu mám na vrcholu, kde je kniha, a pravou na tom druhém. Na vrškách je okolo 30 cm tvrdého sněhu. Nemám se za co přitáhnout. Proto se odrážím a se žuchnutím dopadám do bílého, tvrdého sněhu.

Jsem rád, že to mám za sebou. Honem ke knize, nalepit nálepku, podepsat, uklidit a ke slaňáku. Ale kde vlastně je? Někde pod 30 centimetrovou vrstvou zmrzlého sněhu. Zajišťuji se za břízu a jdu ho hledat.

Z krajů okopávám sníh, ale marně. Minimálně po čtvrt hodině se rozhoduji, že sláním za borovici. Dole jsem za chvíli. Už v pohodě vylézám na Špalek a na Nosatce. Tam ale za pomoci břízy.

Věž SOKOL v Rájci

Kvapem se stmívá, a tak jdu k Sokolovi. Už za tmy prolézám skrz. Na spaní to tam není moc dobrý. Myslel jsem, že tam bude víc sněhu. Kdo myslí, ten hovno ví. Lezu zpět a přemýšlím, kde budu spát.

Nakonec jsem skončil opět na Mechový věži. Dole jsem přivázal k báglu lano a začal už s čelovkou lézt zaledněným komínem. Nahoře se zajišťuji a tahám k sobě bágl. Moc to nejde, ale přeci. Je už dost po 17. hodině, když jsem s tím hotovej. Ešusem vyhrabu malý koryto – v něm budu spát. Rozbalím nafukovačku

a jdu vařit. Čínská polívka s nalámaným chlebem pálí jako čert. Dojídám se sladkým mlíkem. Spát jdu asi v 19 hodin.

Poprvé se probouzím kolem 20 hodiny – vedrem. Svlíkám flíšu i svetr. Stále trochu sněží a na teploměru je -6°C. Znova se probouzím ve 2:30 - to zase potřebuji na záchod. Ven z vyhrátého spacáku se mi nechce, ale co se dá dělat. Když se potom probouzím před 6. hodinou je krásně jasno a -8°C. Maličkou dírkou ve spacáku vidím měsíc a spoustu hvězd. To už je mi trochu zima. Navlíkám svetr a spím dál.

V půl osmý se probouzím do krásného rána. Spacák mám ze spodu úplně mokrý a z vrchu je na něm několikamilimetrová vrstva námrazy. Vyndávám vařič a rozpouštím sníh na kaši. Ležím ve spacáku a snídám. Ještě vařím čaj do termosky. Potom všechno sbalím a jedu dolů. Bez problémů lezu rozporák na Bílinskou věž. V plánu mám ještě Blížence. Vylézt nahoru je záležitost 3 minut. Chystám sebejištění na přeskok. Úzký nos je ale hrozně zasněžen, a tak se bojím. Po hromadě pokusů nahazují stojánek od knihy. Ale stejně to nepomáhá. Dost se bojím, a tak zklamaně sležám dolů.

V půl 12. už jsem na cestě domů.

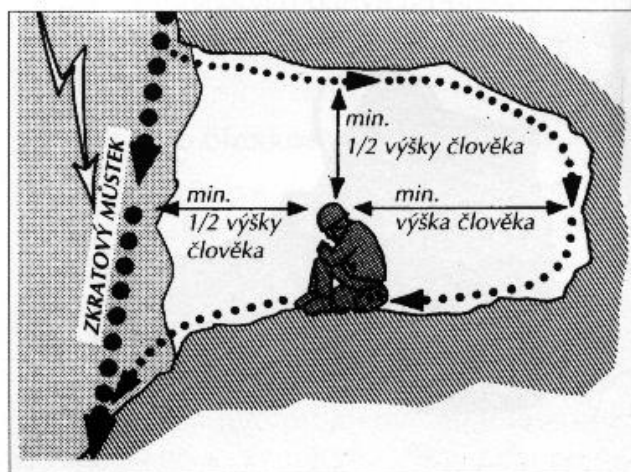
Akce se mi, myslím, dost povedla. Já jsem alespoň spokojený.

Nebezpečí v horách

Pozor na bouřky!

Petr Štěpán
CAO Děčín

Měsíc leden je pro horolezeckou aktivitu nevýrazný. Na horách hodně nového sněhu, laviny, převěje, zákazy, krátké dny. Ve skalách oblézáme co jde, nadšenci to zkouší v kolmicích nebo v převisích, na jih je ještě brzy. Tak sjíždíme desky, připravujeme vercaik a spřádáme plány. Piz Badile, Watzman, Brenta. Podivné lednové počasí, kdy jsem již dvakrát slyšel hrom, mě nutí připomenout, jaké problémy nám v horách může bouřka připravit.

Zkratový můstek obr. č. 1.

Nejlepší, jak se vyhnout bouřce, je, se do ní nedostat. Na turu i krátkou nastupujeme brzy ráno, rychlý nastup, svižné lezení. Zážitky si vychutnat, je-li čas a stále počasí, na vrcholu nebo při návratu dolinou. Bouřky se převážně tvoří odpoledne nebo na večer, ale to už vaříme na tábořišti polévku.

Tlaková vlna blesku obr. č. 2.

Nejnebezpečnější jsou vrcholy hor! Údery blesků ohrožují především body vyčnívající nad okolí, vrcholy, výrazné skalní bloky, hřebeny. Pravděpodobnost zásahu blesku v okruhu 15 m kolem takového vyčnívajícího bodu je desetkrát vyšší než ve vzdálenosti 100

m od něj.

Obrovské bleskosvody. Blesk vždy hledá cestu nejmenšího elektrického odporu. Uhodí-li blesk do Via feraty (železné cesty), sjede spolehlivě po drátech až na zem.

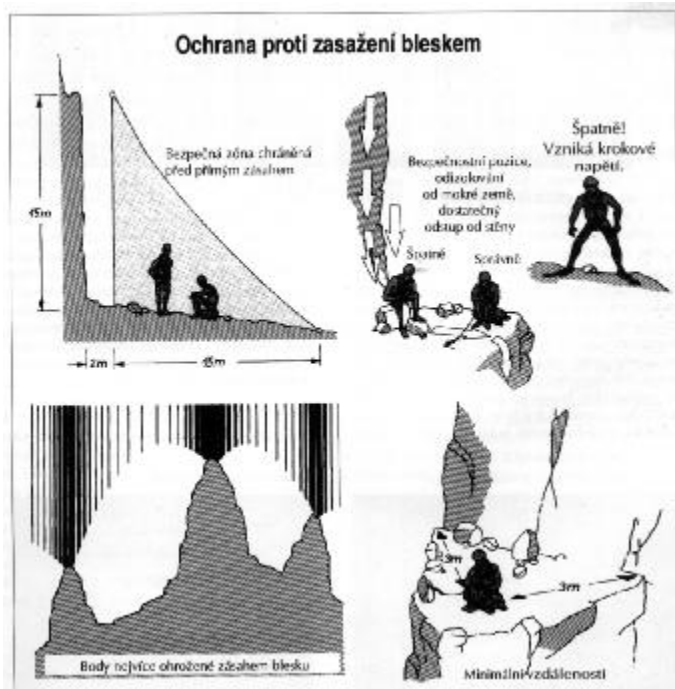
Člověk jako bleskosvod. Je-li člověk ve svém blízkém okolí nejvyšším objektem, pak může blesk udeřit přímo do něj.

Úder blesku do stanu. Stan nás ochrání před deštěm a větrem ale ne před bleskem.

Eliášův oheň. Vyrovnání nadkritického rozdílu potenciálů mezi opačně nabitými póly, tedy blesk, může často probíhat i cestou tzv. tichého vybíjení. Tiché vybíjení elektro-statických nábojů Eliášovým ohněm, bychom měli brát jako varovný signál před úderem blesku!!

Zemní proudy. Elektrický výboj si hledá cestu nejmenšího odporu, a to nejčastěji po povrchu terénu. Proto pozor na vlhké spáry, žlaby, koryta potoků.

Vedlejší účinky blesku. Zásah blesku může také vyvolat pád kamenů. Je dobré při pobytu v horách znát nejnovější předpověď počasí. Informace získáme na chatách, dále podává informace Alpská povětrnostní

služba OAV (lze volat pouze z Rakouska č. tel. 045019900011), Alpská povětrnostní služba DAV (lze volat jen z Německa č. tel. 0190116011). Místo koncového dvojčíslí 11 se pro oblast Mont Blancu volí 16, pro Švýcarsko 17, východní Alpy 18. Pozor, telefonní čísla se mohou změnit! Je-li špatná předpověď nenastupovat!

Hora Ti neutěče – vždyť nemá nohy!

Na dlouhou dobu konec...

(Ale jen teoreticky.)

Jan Horák
CAO Děčín

Dnem 31.1. skončilo lezení v Severní stěně Bořně. Oficiálně. Neoficiálně se tam určitě poleze celoročně. (Samozřejmě kromě lezců z CAO Děčín... Pozn. redakce)

Neděle 30.1.2000 vypadá slibně. Slunce celkem svítí a vítr fouká. Hlavně, že neprší.

S Horácem se domlouvám na lezení na Bořni. Ještě voláme Houbovi, ale schránka mobilu s námi nekomunikuje. Tak vyrážíme sami.

Autem dojíždíme až skoro na tábořiště pod Jihem. Bereme věci a jdeme. Udivuje nás, že ačkoli je tak krásně, nikoho nevidíme lézt. Přes namrzlé chodníky se dostáváme do Severu. V plánu máme Diretissimu na Ostrou věžičku.

První usek, který vyvádím, je dost uklouzaný, ale vklíněncem to jistí. Lezu ještě v pohorách. Na štandu dobírám Petra. Přezouvám se a vybaven materiálem, jak na severní Eiger začínám lízt dál. Je to parádní hákovačka – 5 A2 (čistě je to za 8-). Cesta je osazena novými borháký i starými skobami, a tak jde všechno jako na drátku. Z materiálu, co mám s sebou, používám akorát expresky a žebříky.

Asi 4 m pod dalším štandem je poslední dobrá skoba. Dál je až hodně vysoko skoba, do který bych si ani bágl nepověsil. Pak ještě 1.5 m nahoru a je tam štandovací kruh. Do hnusný skoby se mi žebříky dávat nechťejí, a tak zavěšuji skyhook. Římsa je asi 8 mm široká. Opatrně zavěšuji žebříky a doufám, že to nesklouzne. Opatrně stoupám na další šprusle. Na kruh jsem dosáhl, až když jsem vylezl na příčku poslední. S odlehčením cvakám expresku. Dobírám Petra.

Teď je na řadě on. Dávám mu zbytek expresek a asi 3 vklíněnce. Už odlízt od štandu není žádná prdel. Další nejt je hrozně daleko. Společnými silami se nám to podařilo. Petr v pohodě leze dál.

Kus pod vrcholem borháký a skoby končej. Dál už pokračuje spára, traverz a pak už lehce na vrchol. Problém je v tom, že jediný vklíněnce, co Petr má, dává na začátek spáry. Pak už nic. Nemá kam by pověsil žebříky. Za skobu „rakovinu“ traverzuje a zbytek dolézá bez jištění. Mezi tím, co Petr leze, já se svíjím na štandu zimou. Fouká strašlivý vítr a já jsem si vzal jenom flísu. To byla blbost.

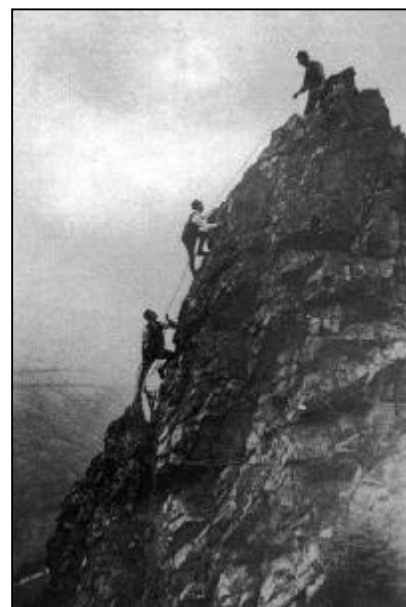
Když na mě přijde řada jsem rád. Za chvíli je mi teplo. Ještě dát pozor, aby mě nesfoukl vítr a je to.

Máme HORÁM ZDAR - po 5 letech!!!

A od roku 1991 jsou v knize jen asi 3 zápisy!

Slaňujeme, balíme a jdeme do Jihu. Tam je nádherně. Slunce svítí a je teplo. Lezeme na stěnu u Pašeráka Klistýr 5- a zkoušíme Knak 6+.

Pak pojedeme domů.

Bořeň - obrázek z počátků lezení.

VÝROČÍ

Dne 7. února oslavil narozeniny (41) kamarád a příležitostní horolezec **Jula Čert Anděl** z Labské stráně. Vše nejlepší, hodně zdraví, pohody a klidu Ti přeji kamarádi.

Dne 21. února oslaví své narozeniny (44) horolezec a kamarád z Dohny v Německu **Hans Nescheida**.
Herzlichen glückwünsch zum geburtstag, Hans!

Dne 7. března oslaví své narozeniny (42) známý cyklista **Ivo Jeřábek** alias **Myslivec**. Přejeme pevné zdraví a mnoho najetých kilometrů bez nehody (a nejen na kole)!

Dne 11. března oslaví narozeniny (35) i jeho bratr **Luboš Jeřábek**, jehož sestup z Mt. Blancu se stal legendou na videokazetách. Vše nejlepší Luboši!

„Když chci meditovat s Bohem, tak se podívám do zrcadla..“ říká **Jan Josef Palivec**, vynikající horolezec, cyklista, likvidátor přebytečného alkoholu a bavič z CAO Děčín, který dne 15. března také oslaví své narozeniny (43). Přejeme pevné zdraví (propustné ledviny a měkká játra), hodně vylezených cest, mnoho

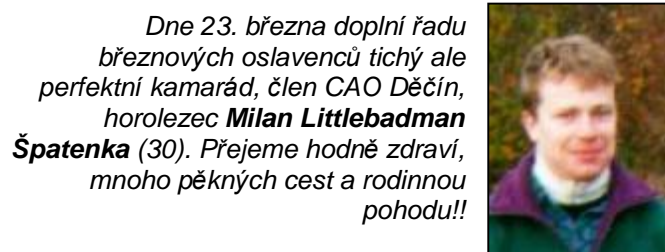
najetých kilometrů bez nehody a stále stejně dobrou pohodu!!

Jen o dva dny později, 17. března, propuknou oslavy u Uhrů. Nejděle působící ředitel v Čechách **Jaroslav Uher** oslaví své narozeniny (58) se svým nezdočným elánem. Ať mu vydrží ještě hodně dlouho mu přeji kámoši z CAO Děčín!!

21. března oslaví pěkná „Kristova léta“ (33) **Karel Kalibus Kruschina** z Teplíc.

A 10. března oslaví narozeniny jeho žena **Petra**. Karle a Petro, vše nej!!

Dne 23. března doplní řadu březnových oslavenců tichý ale perfektní kamarád, člen CAO Děčín, horolezec **Milan Littlebadman Špatenka** (30). Přejeme hodně zdraví, mnoho pěkných cest a rodinnou pohodu!!

A konečně dne 27. března své narozeniny (43) oslaví i **Zdeněk Vajsharó Vaishar**. Špičkový horolezec, vynikající cyklista, cestovatel a dobrodruh, člen prestižního oddílu CAO Děčín. Zdenále, přejeme Ti vše nejlepší, hodně zdraví, plno hodnotných výstupů a spokojenost v práci i v rodinném životě!!

-jch-

STŘÍPKY

MEXICKÁ RESTAURACE TEX - MEX - BAR

DĚČÍN BOLETICE
LEDEN 2000

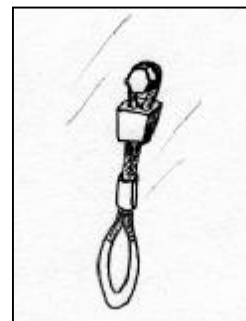
Pokud máte rádi mexické speciality, mexická piva, tequila anebo toto všechno, pak je tou pravou, pro vás jako stvořenou, Mexická restaurace **TEX - MEX - BAR** v Děčíně Boleticích. Příjemné posezení oceňují stále častěji i borci z lezeckých oddílů Děčínska. Nebývá problém narazit zde na lezce z **HUDY SPORTU** či z **CAO Děčín**.

-jch-

DOBŘÝ NÁPAD

DĚČÍN
LEDEN 2000

Už se vám někdy stalo, že jste dolezli k jištění a tam místo nýtu trčel ze skály pouze krátký kousek šroubu a tělo nýtu bylo pryč? Dost nepříjemná situace, že. A přitom existuje elegantní řešení – viz obrázek. Pokud sebu máte sadu vklíněnců, stačí na lanku stáhnout hlavičku vklíněnce o něco dolů, vzniklé oko pověsit za šroub a hlavičku povytáhnout opět trochu nahoru. Jednoduché a funkční!

-jch-

JAK VYSOKÝ JE MT. EVEREST?

NEPÁL
3. ÚNORA 2000

Loni zjistila expedice National Geographic pomocí nejmodernější satelitní techniky, že Čumu – lang – ma se tyčí do výšky 8 850 m.n.m. Nepálská vláda odmítá uznat výsledek posledního měření Mount Everestu a domnívá se, že je třeba analyzovat technický aspekt nového měření. Nadále považuje 8 848 m.n.m. za oficiální výšku.

-pš-

LEVÝ BŘEH LABE V DOBRÝCH RUKOU

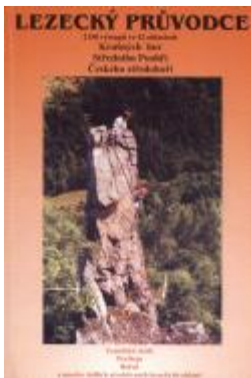
PROSTŘEDNÍ ŽLEB
LEDEN 2000

Jednu věž za druhou systematicky „ošetřuje“ svým HORÁM ZDAR! Zdeněk Vaishar z Prostředního Žlebu. Přestože letošní leden mnoho dní vhodných k lezení nenabídl, Zdeněk pomalu vylezl na většinu věží v okolí jeho domu a postupně svůj akční rádius rozšiřuje...

-jch-

SALÁTOVÉ VYDÁNÍ PRŮVODCE

CHOMUTOV
LEDEN 2000

Potřebný a dlouho očekávaný průvodce po nepískovcových skalách Západních a Severních Čech vyšel na sklonku loňského roku. V brožovaných deskách, na poměrně kvalitním papíře, pěkné návrhy, mnoho nových oblastí **ale...** Ale když si v něm začnete trochu listovat, průvodce se vám bez milosti rozpadne. **Vydat lepeného průvodce je prostě HRÍCH!!!** Onehdy se v REFLEXU rozčiloval jeden pán nad lepeným atlasem hub, který se mu rozpadl v lese nad první

prašivkou. Když se z dotazem, proč knihu nevydali vázanou, obrátil na vydavatele, tak mu odpověděli, že by vzrostly náklady. Hm, to asi jo. „A o kolik?“, ptal se pán. „No až o 12 Kč na výtisk“...

-jch-

KAREL BĚLINA OPĚT FIT

POVRLY
LEDEN 2000

V prosinci loňského roku se Karel Bělina podrobil v Ústecké nemocnici operaci kýly. Nepříjemná operace mu neumožnila zapojit se do bojů o Horám zdar 2000 ale, jak mi tento týden volal, už začíná opět lézt. O víkendu vyrazil s Michalem Švajglem vlakem do německé oblasti Müglitztal a vylezli zde několik pěkných cest.

Potěšitelná zpráva...

-jch-

PODAŘENÉ PADESÁTINY JIRKY KAŠÁKA

LABSKÉ ÚDOLÍ
6. ÚNORA 2000

V sobotu šestého února 2000 se v bivaku pod Vojtěchem v Labském údolí konala oslava padesátých narozenin horolezce Jiřího Kašáka z Děčína. Jako hlavní chod oslavy byla podávána Drážďanská cesta na nejnedostupnější věž Labáku Skříň. Následovalo několik

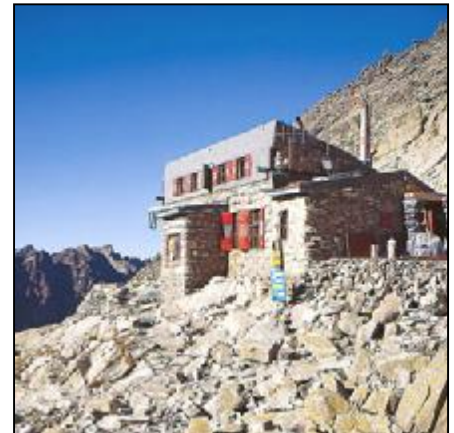
záusků na okolní věže a pak až do ranních hodin posezení s kamarády u táborového ohně s kytarou a soudkem piva. **Takže, Jirko, drž se a ještě jednou všechno nejlepší!**

-jch-

CHATA POD RYSMI STRŽENA LAVINOU

VYSOKÉ TATRY
2. ÚNORA 2000

Přírodnímu živlu padla za oběť další vysokohorská chata ve Vysokých Tatrách. Pravděpodobně před týdnem až deseti dny lavina, která se odtrhla z Českého štítu úplně zničila Chatu pod Rysmi. „Za dvacetčtyři let co jsem na chatě je tato lavina druhá a pro chatu měla katastrofální následky“, uvedl pro agenturu SITA chatař z Chaty pod Rysmi Viktor Beránek. Lavina nebyla podle něj velká. Dodnes je vidět asi 30 metrový odtrh, který je asi 150 výškových metrů nad chatou. Strhla však sebou celé horní poschodí a asi polovinu přízemí přibližně do hloubky 300m pod chatou.

Chata pod Rysmi, která se nachází v nadmořské výšce 2250 m, je v zimním období pro veřejnost uzavřena. Viktor Beránek byl naposledy na chatě 10. ledna. „Dnes, když jsem šel nahoru, už při vodopádu pod chatou jsem viděl části střechy a zařízení chaty a věděl jsem, že je zle. Nahoře jsem si uvědomil, že je po chatě“, zkonstatoval. Lavina sebou sebrala celé vnitřní zařízení. Dnes je ještě předčasné hovořit o výšce škod, ale chatař je odhodlaný pustit se do její obnovy hned jak to bude možné.

Chata pod Rysmi byla po dvou letech výstavby otevřena 15. června 1933. Koncem sedmdesátých let prošla větší rekonstrukcí, kdy byla postavena i nadstavba. Je majetkem Klubu slovenských turistů, Horolezeckého spolku James a Slovenského lyžařského svazu. Viktor Beránek měl chatu v pronájmu. Po Zbojnické chatě, která shořela při požáru ze 14. do 15. června 1998, je to v krátkém čase druhá vysokohorská chata v Tatrách zničená „z vyšší moci“. Zbojnickou chatu se po téměř dvou letech úsilí podařilo nanovo postavit.

(Přeloženo z článku Miroslava Divka uveřejněného na Internetu.)

-jch-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Lezecké závody CAO Děčín** – 15.02.2000 Lezecké závody na umělé stěně v Nebočadech (klasik). Dle kategorií (<20, 30, 40, 50, >50), kvalifikační a finálová cesta.
- **Crazy Lezecké závody CAO Děčín na umělé stěně** – kdo víc žere míň nese, slepý lezec, lámavá skála – některé chyty nedrží, lezení v pantoflích, lezení těhotných žen (batoh vpředu), jednonohý lezec ... 15.02.2000
- **Plavecký maratón** – plavecký bazén Staré město, vítězí, kdo uplave bez přerušení nejdále (nejvíce bazénů). 20.02.2000. Přijďte si zaplavat anebo povzbuzovat kamarády!
- **Zájezd do Jižní Francie** – 3.-12.3.2000, lezení v oblastech Chateauvert a Quinson. Společná akce **HUDY SPORTIVA CAO Děčín**. Doprava auty, ubytování v kempech. Přes den lezení, večer vínečko!
- **Běžeký závod na Sněžku** – 11.3. start v 10.00 hod. Ubytování na Yettici, společenská a sportovní akce. Pořádá Alpin IV Praha, započítává se do AP 2000. Info Chára nebo slechta@agit.cz.
- **Cyklistická časovka na 100 km** (Děčín – Ústí – Lovosice – Čížkovice a zpět.) 26.3.2000 odpoledne.
- **Časovka do vrchu na kole** (rest. Na kovárně – Těchlovice – Buková hora) 28.3.2000 odpoledne.
- **RACE of DEATH** – II. ročník cyklistické 24 hodinovky, 7.-8.4.2000. Pojede se na měřeném okruhu Děčín – Březiny a zpět (6 km), start a cíl v prostoru zimního stadionu. Rekord trati je 378 km (Chára). Super akce pro náročné!!
- **Trénink HOCYBOY** – 16.4.2000 Vlakem do Liberce a zpátky na kolech po trase Liberec – Labská stráž na MTB v rámci přípravy na HOCYBOY
- **Falkenstein** – Německo, velikonoční výstup na Falkenstein 24.4.2000.

OKÉNKO HO VARNSDORF

Z AKCÍ HO VARNSDORF

březen - závody ve šplhu, Sokol Praha

- dle počasí lezení v nepískovcových oblastech (Bořeň, Kamýk, Kozelka atd.)

duben - lezení v nepískovcových oblastech (Königshein)

- schůze HK Varnsdorf

V průběhu celého roku možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

INFO

LEZECKÉ STĚNY DĚČÍNSKA

Lezecká stěna Nebočady

K dispozici jsou dvě lezecké místnosti a bar s občerstvením. Není potřeba lano – leze se nad žíněnkami. Stěny jsou nízké s velkým množstvím chytů, větší část tvoří převisy, cesty všech obtížností. Nechybí hrazda a jiné mučící nástroje. Vstupné je 30 Kč.

Provozní doba:

PO	18:00 – 21:00 hod.
ÚT	18:00 – 21:00 hod.
ST	18:00 – 21:00 hod.

V ostatní dny po telefonické domluvě.

Lezecká stěna Bělá

Stále funguje cvičná stěna v Bělé (restaurace Beseda). Stěna je vyšší, osazená jistíci body, nutné je lano a expresky. Spíše těžší cesty. Vstupné je 30 Kč na 1,5 hodiny.

Provozní doba:

Kromě STŘEDY od 16:30 hod.

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE NÁS ČEKÁ VE STŘEDU 1. BŘEZNA 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD.

POZOR - KDO JSTE JEŠTĚ NEZAPLATIL ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY ČHS NA ROK 2000 (250,- Kč), MÁTE POSLEDNÍ ŠANCI! KOMU CHYBÍ RAZÍTKO, PŘINESTE ČLENSKÝ PRŮKAZ. NA PROGRAMU BUDE KROMĚ JINÉHO VALNÁ HROMADA ČHS, INFO Z ČINNOSTI KOMISÍ ČHS, ZÁJEZD DO JIŽNÍ FRANCIE, HLAVNÍ LETOŠNÍ AKCE CAO, LEZENÍ A CYKLISTIKA.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak máme za sebou již druhé letošní číslo **CAO News**. Opět jsme přidali dvě stránky, prvně se objevilo, zatím jen velice skromné, **okénko HO Varnsdorf**. Bohužel se zatím nedostalo na dva slibované články – Cho Oju a Chan Tengri. Ten druhý je již připravený a ve „trojce“ si ho určitě přečtete. Je od Červenáčka a je docela zajímavý. Cho Oju slíbil Víťa Harant. **(Vítě, článek!!)** Dále máme slíbený rozhovor se zajímavou

osobností, ale zatím neprozradíme o koho jde. Také připravujeme novou rubriku, kde bychom chtěli přinášet informace o méně známých lezeckých oblastech i novinky z těch známých. Tady nám pomoc přislíbili lezci z **HUDY SPORTU** i **Karel Bělina**, takže informace budou od „povolanych“ ale pokud jste navštívili něco pěkného vy, dejte nám vědět (ale fakt!). No a nakonec – snad již od příštího čísla bude **CAO News** i na Internetu a samozřejmě barevně! Redakční rada se nyní schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Dost řečí a jdem do toho...

Chceš být IN? Tak čti CAO News!!!

PO UZÁVĚRCE...

Valná hromada ČHS

V sobotu 4. března 2000 od 10.00 hod. se bude konat ve velké aule budovy ČSTV v Praze 6 na Strahově Valná hromada Českého horolezeckého svazu. Podle klíče vychází pro náš oddíl 1 delegát. Protože na minulých VH byly schváleny nové stanovy definující také minimální zastoupení organizačních složek na VH je účast každého delegáta nesmírně důležitá. Delegátům budou uhrazeny cestovní náklady (na místě se vyplní cestovní příkaz). CAO Děčín bude delegáta volit na členské schůzi 1.3. Pokud někdo máte osobní zájem VH se zúčastnit, dejte mi prosím urychleně vědět. Děkuji. Jiří Chára, předseda CAO Děčín.

Pozor na FEROFIX.

Na mnoha místech v pískovcových oblastech (hlavně v Českém ráji) byl zjištěn vážný stav u slaňovacích kruhů, které byly v dřívější době temovány tzv. „FEROFIXEM“. Došlo u nich k vážnému narušení pevnosti. Kruh, či slaňák, který navenek nejeví sebemenší (!) známku opotřebení je uvnitř, ve styku s hmotou ferofixu, **doslova uhnulý** – zkorodovaný! Dbejte proto zvýšené opatrnosti a všechny takto utemované kruhy nahlaste příslušné VK. Kruh utemovaný ferofixem se pozná podle **rezavě zbarveného pískovce** v těsném okolí dřívku. Jak mě informoval Jarda Uher, ferofix byl ve své době „módní hit“ i v Labských pískovcích. Naštěstí se dal těžko sehnat a brzy se přestal používat. Neznamená to ale, že na něj nemůžeme narazit. Typické známky ferofixu jsou vidět např. u slaňáku na Dubovém kameni ve Hřensku. *-jch-*

Všeobecná doporučení bezpečnostní komise ČHS.

- Nekupujte horolezecké vybavení, které není opatřeno návodem v češtině a označením CE. Takové vybavení může selhat neohrožující k nebezpečí možného nesprávného použití. Vždy se důsledně řiďte pokyny uvedenými v návodu k použití, který si velmi důkladně přečtete (nejlépe několikrát).
- Nekupujte horolezecké vybavení z „druhé ruky“, protože neznáte jeho historii.
- Včas obměňujte opotřebovanou výzbroj. Všechny součásti jistího řetězce (zejména lano, karabiny, expresky, úvazek) ztrácejí používáním svoje původní vlastnosti. Textilní materiály stárnou a svoje parametry ztrácejí časem i když nejsou používány (lano, expresky, úvazek).
- Dodržujte instrukce výrobce a včas zlikvidujte opotřebovanou nebo poškozenou výzbroj.
- Při nákupu a používání horolezeckého vybavení a při všech vašich lezeckých aktivitách nesete odpovědnost za sebe i své druhy na laně.
- Před prvním použitím vašeho horolezeckého vybavení věnujte čas nácviku správného používání každé jednotlivé součásti jistího řetězce.
- Velmi důležité jsou instrukce zkušených instruktorů horolezectví. Jejich znalosti a zkušenosti jak správně používat vhodné techniky a správné vybavení mohou snížit rizika při horolezectví.
- **Pamatuj, tvoje bezpečnost je tvá odpovědnost!**